

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 47-48 (2011)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 47-48 (2011)

Η νέα ζωή; Η παλαιά διαδρομή; Το φως; Υπόγεια διαδρομή:

Σπύρος Κατσίμης

doi: [10.12681/prch.28447](https://doi.org/10.12681/prch.28447)

Copyright © 2021, Σπύρος Κατσίμης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κατσίμης Σ. (2021). Η νέα ζωή; Η παλαιά διαδρομή; Το φως; Υπόγεια διαδρομή. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (47-48), 424–427. <https://doi.org/10.12681/prch.28447>

Σπύρος ΚΑΤΣΙΜΗΣ

*Ἡ Νέα Ζωή**

Γιατί, λοιπόν, τόσο πολὺ ἐπέμενες
νὰ γίνεις ἄλλος
νὰ ζήσεις τὴ νέα ζωὴ τοῦ ἄλλου.
Δὲν εἶσαι ὁ ἄλλος ποὺ πάει στὸ χωράφι
ὁ ἄλλος ποὺ μιὰ ὥραία γυναῖκα τὸν ἀνέμενε
στὴν ἐπόμενη στάση.
Εἶσαι αὐτὸς ποὺ μπορεῖ νὰ ξανανιώνει
σ' ἓναν ἄλλο κόσμο ποὺ τελειώνει.

* Από την ποιητική συλλογὴ του Σπύρου Κατσίμη, *Ἡ Παλαιὰ Διαδρομή*, Αθήνα 2001.

Ἡ παλαιὰ διαδρομή

Ὁ δρόμος πάντα φωτίζεται στὸ σημεῖο αὐτό.
Ὑπάρχουν ἄγρια χόρτα κι ἓνα σπίτι μουσκεμένο
ἀπὸ τὴν ὑγρασία.
Τὸ μεγάλο παράθυρο ἔχει φθαρεῖ ἀπὸ τὴ βροχὴ
καὶ τὸν καιρό.
Ἡ μοναχικὴ γυναίκα φαίνεται καθαρὰ στὸ δωμάτιο.
Μιὰ λάμπα πετρελαίου ρίχνει τὸ φῶς
στὸ ρυτιδωμένο πρόσωπο καὶ τὸ πλεκτό.

Τὴν ἡμέρα τὸ παράθυρο εἶναι κλειστὸ καὶ μόνο
τὴ νύχτα ἀνοίγει, ζητώντας ἐπαφὴ
μὲ κάποιους ὁδηγοὺς ποὺ ἐπιλέγουν
τὴν παλαιὰ διαδρομή.

Τὸ Φῶς^{*}

Ὁ δρόμος εἶναι ἔρημος, ἡ γειτονιά
θαμμένη στὸ σκοτάδι
κι ἓνα σημεῖο πὺν ἔβλεπες ἀπὸ μακριά
ἢ φωτεινὴ ταμπέλα τοῦ μὰρ
τὸ δικό σου φεγγάρι.

^{*} Από την ποιητική συλλογή του Σπύρου Κατσίμη, *Παραίσθηση*, Αθήνα 2008.

Υπόγεια Διαδρομή

Όσο κι ἂν διέφευγες τὴν προσοχή τους
μὲς στὸ συνωστισμό καὶ τὴν κίνηση τοῦ μετρὸ

«σέ γνώρισα

ἀπὸ τὴν ὄψη» ἀλλοτινῶν καιρῶν

ν' ἀλλάζεις σταθμοὺς κυνηγημένη

ἀπὸ μιὰν ἀδιόρατη ἀπειλή

κι ἄς ἐταξίδευες μέσα μου κρυμμένη.